

ха общи планъ, спорѣдъ който да воюватъ и да напредватъ; даже и самите чети работѣха както завърнѣха. За сигурността на съобщенията никой и не смѣташе, защото войските са обдържаха отъ мѣстата, дѣто стоѣха. Тогава тие нѣмаха слѣдъ себѣ си нито товари, нито превози. Цѣльта на войската бѣше тая: да достигне неприятельтъ дѣто и да е; а прехраната (обдържанието) си е добивала отъ опустошените мѣста, прѣзъ които е минувала. Ето защо въ тогавашното време успѣхите на четите нѣмаха никакво влияние въ сраженията, т. е. тие повечето пѣти сѣ биде вредителни, отъ колкото полезни.

Но въ сегашно време, когато са работи по извѣстни положенни правила, когато дѣйствующата войска има своя задня стража, която трѣба да е свободна, ако само желае да напредва въ своите военни предприятия; въ сегашно време, казваме, четоводецътъ трѣба да дѣйствова изотзадъ неприятелската войска. Той трѣба да дири сръдства, чрѣзъ които да може да унищожи обдържванието